

STOPPA

Trampský občasník (nejen) pro
západní Kanadu a USA.
Adresa: Aleš Klestil
2645 James Island Rd.
Saanichton, BC
Canada, V8M 1V4
Tel.: (250) 544-0909
Email: stopa@shaw.ca
Číslo 76, březen 2008

Z Prad'ourových zapomínek :

Ty z Vás, co čtou snad i nadpisy, asi napadlo: „*co je to za krávovinu?*“, proč Prad'ourových?

It is easy, jak říkali staří Římané: Volá mi kamarádka: „Najdi na nejznámějším internetovém vyhledávači přezdívku, kterou s Tvým křestním jménem „podepisuješ“ své zapomínky ve Stopě! Jsi slavnější a mají o tebe zájem i ouřady!“ Našel jsem a divil se i ušima! Nikdy mě, tupce, nenapadlo, že něčí příjmení může být totožné s hanlivou a trampy opovrhovanou přezdívkou, provokativně pašovanou pod mé články ve Stopě (aby nemohl někdo říct, že tramp by takové ptákoviny nepsal) a mít k tomu ještě i křestní jméno jako já (a navíc jich vyhledávač na internetu nabízí na několik stránek). Já – pechvogel – samozřejmě hned na začátku narazil na „jmenovce“, co je „*dlužníkem v konkursu, úpadku a likvidaci*“. Tak to prrrr! Aby pro ten nejbližší pseudonym, co jsem si přiklepl pro pobavení trampské chasy po mě šel ještě volajáký vymahač? Prdlajs prdlajs, reinkarnovat!!!

Jenže: Nikdo si nedovede představit, jak nesmyslná slova či jména lze zadat onomu vyhledávači. Na téměř každou absolutně zhovadilou mixáž různých liter Vám odpoví, že to má nějaký význam.

Začal jsem už magořit tak, že jsem si tahal poslepu kombinace písmenek z pytlíku od Scrabble. Výsledek? Jediným výrazem, počítači neznámým, byl „**Vaprlouj**“, pro kterýžto výraz by bylo ctí, kdybych ho nazval superhovorinou. Zkusím ještě to původní pozpátku. Výsledný Ruod'ap sice vševěda ošálil, leč to už bych mohl psát rovnou esperantem. Po desítkách pokusů jsem zvěděl co je to Ad'our, Prd'ouch, Pakour či Peđ'our, jsem zadal Pid'oura a

Pyđ'oura. Počítač evidentně pookřál a monitor mě samozřejmě v obou případech přesvědčoval, že jsem určitě myslel pind'oura (co jsem také mohl očekávat, že)? Usnul jsem nad klávesnicí a přišel

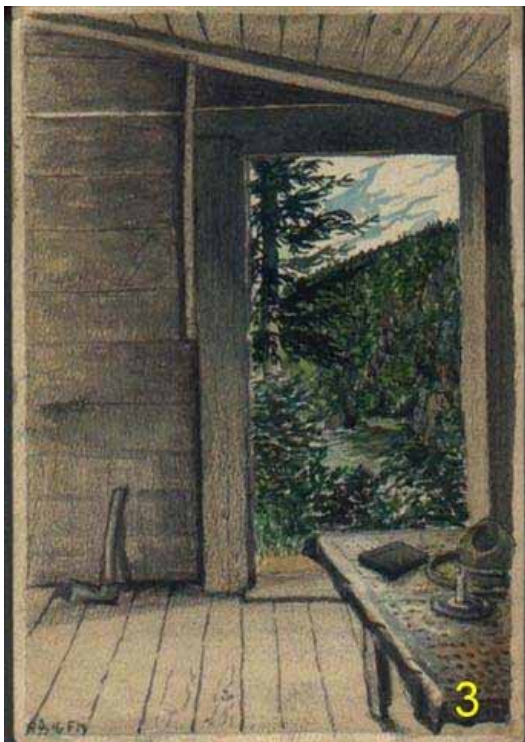
Nápad: „Milý vole, jsi pradědečkem, machruješ v oblasti pratrampského pravěku, proč tedy ne Prad'our?“ Bylo vymalováno! Mazaný vyhledávač s touto zradou nepočítal a po zadání „vyhledat“ nedemonstroval žádné vysvětlení. Tož jsem teď Prad'ourem.

Přehod'me však vyhýbku: Ptal se jeden ze čtenářů Stopy: Jak si prý mohu pamatovat, jak to bylo „tenkrát“ na Ztracence, kolik že mi tenkrát bylo? Pokud to nemyslel z hecu, propadl by asi z počtů, páč když jsem přicházel na tento svět, kompletoval již Bob Hurikán své Dějiny před jejich vydáním a můj otec na Ztracence již přestával dojíždět. Přesný důvod, proč odtamtud po 20 trampských letech emigroval, nevím, ale z obsahu různých dopisů a písemností soudím, že už to v té době přestávala být ta „stará osada“. Začala být „velkou“, známou a zkomercializovanou (hu, to je slovo) a stávalo se i dobrým tónem pro VIP osobnosti (přední

herce, muzikanty, a jiné mediálně známé postavy), ukázat se o nějakém veekendu v Proudech („náhodou“ za doprovodu nějakého kameramana, což názorně ukazují kapitoly o Svatojanských proudech z nádherného TV seriálu o krásách Vltavy). Ztracenka se pak sice honosila, kdo všechno tam „jezdil“, ale za trampy to výstižně popsal Jarda Mottl v tom smyslu, že se to tam o veekendech

„hemží samými astrachány“. Navíc je logické, že v takové spoustě lidí se určité skupiny názorově tříští a řevní mezi sebou (což vyplývá i z tehdejší tátovy korespondence). Navíc jsem se pomalu klubal na svět i já – prostě otec koupil nádherný srub u Zlaté řeky blízko Krhanic. Jenže přišli Němci, zabrali celý levý břeh Sázy od Benešova ke Štěchovicům a bylo po vtákách, resp. po srubu. Tož se s mámou (i se mnou) usídlili o pár km výše proti proudu. To samozřejmě čtenáře Stopy nezajímá, leč já pokládám za trampsky zajímavé právě tátovy písemnosti a obrázky z těch prvních dob na Ztracence, jejichž obsah svědčí o skutečnostech, publikovaných dosud mlhavě či

úplně neznámých. Tolik asi pro zpochybňovačímých postřehů a teď bych trochu netradičně předhodil obrázky, které jsem chtěl původně použít ve dvou chystaných projektech o trampingu, ale protože bych se jejich realizace také nemusel dožít, pustím je do světa trampského exkluzivně skrzevá STOPU.

Bude to zároveň i reakcí na kladné ohlasy mé maxistručné „trilogie“ z historie Ztracenky, otiskované na pokračování v předchozích číslech tohoto – dnes snad trampy nejuznávanějšího media. Kdybych byl reklamním agentem STOPY, nebo chcete-li módně - Pí Ár managerem, uvedl bych to asi takto:

Pod těmito řádky uvidíte doklady z historie trampingu, které nikdy nikdo z Vás neviděl a které nikdy a nikde (až na výjimku) nebyly zveřejněny. STOPA je exkluzivním a vůbec prvním mediem (nejen trampským), které tato historická a skutečně autentická svědectví z „trampských prvohor“ zveřejňuje.

Těm, kteří se zajímají o minulost, je známo (i z jiných trampsko-historických pramenů), že mezi prvními pratrampy, kteří v Proudech vysemenili zárodky první trampské osady, patřili: Krysa

(Karel Špillar), Frank (Franta Němec), Žlabej (Blažej Pasek) a Kramle (Venca Kramář). Pro čtenáře STOPY jsem stručně popsal jeden z jejich prvních zdokumentovaných vandrů do Svatojanských proudů před 92 lety. Ví ale někdo z Vás jak ti hoši tehdy vypadali?

Pokud můžeme věřit Krysově smyslu pro podobu, tak je vykreslil (doslova) na obrázku č. 1.

Na druhém obrázku jsou hoši – zvěčnění akvarelem – před boudou kamenolomců, v níž strávili, resp. nocovali díky deštivému počasí, celých 9 dnů onoho historického vandru v červenci léta Páně 1916. Je to ono pověstné Vydří doupě, jehož zvěčnění má také „světovou“ premieru. Vydří tábořiště – naproti přes řeku (plácek, na kterém pak vyrostl Tábor Řvavých coby pozdější Ztracenka), jsem už ukázal. Toto je z jiného pohledu na třetím obrázku.

Další pradourova svědectví o pratrampském pravěku uvidíte v příštím čísle Stopy.

Tak ahoj - Prad'our Zdeněk

Smutná zpráva.

24. ledna 2008 byl pro mne velice smutný den. Ráno jsem vstala, a jak mám vždycky ve zvyku, sedla jsem si s hrníčkem kávy k počítači, abych si přečetla co je nového a podívala se na nové emaily.

Jedna email mě doslova šokovala.....psala Hanička, Zuzany dlouholetá kamarádka, že toho rána zemřel Maťák!

Nemohla jsme věřit svým očím! Jak je to možné? Vždyť ještě před půl rokem mě Pavel se Zuzanou vyzvedl v Praze na letišti, dovezli mě na místo, kde jsem bydlela a Pavel mi říká: "V pátek buď připravená, stavíme se pro Tebe, jedeme na chatu"! Byli jsme na chatě o weekendu, kdy byl také 85. potlach Svatojanských Proudů a v pátek večer šerif osady Franta pořádal oslavu jeho sedmdesátých narozenin. Jeli jsme na oslavu a než jsme se vrátili, tak se u Maťáků objevila banda kamarádů z Krupky u Teplíc a Pekelník s Donaldem a Svoradem z Bratislavy. Hrál a zpívalo se až do rána. Maťákův chatka je vždy otevřena pro všechny kamarády a každý se tam rád vrací. Další akce byla v Měděnici na oslavě 80-tých narozenin Edy Vedrala. Na cestu jsme tentokrát přibrali i Margot, Američanku, která žije v Čechách a miluje trampský život. Hrál a zpívalo se jak venku, tak ve stodole až do bílého rána.

Pojilo nás hodně společného. Tramping, toulky přírodou, písničky kolem ohňů. Nebyli jsme spolu často díky velké vzdálenosti, ale o to více bylo pevnější naše přátelství. Hrozně moc mi bude Pavel chybět! Velice ráda vzpomínám na chvíle strávené s Pavlem u nich na chatě, kdy večer, po večeři jsme si vždy sedli a zpívali jen tak - sami sobě pro radost. Bude mi chybět i jeho kulinářské umění. Pavel uměl z ničeho uvařit jídlo pro krále. Jednou jsme byli nakoupit a já řekla, že mám ráda ledvinky. Pavel hned koupil ledvinky a v sobotu je na chatě uvařil. Bylo to výborné. Měl nadání a vynalézavost, jakou má málokdo!

Je pravda, že Maťák byl nemocen, ale vždycky se vším bojoval jako lev a překonal všechny potíže. Vzpomínám si, jak jsme s nimi trávili dovolenou po Celosvětovém potlachu na Bush River v roce 1998. Pavel se tehdy škrábl do nohy a po potlachu jsme naléhali, že s tím musí do nemocnice a jeli jsme do Goldeny, kde se z jeho nohy zhrozili. Pavel se ale nedal přemluvit a nechtěl tam zůstat. Dostal antibiotika a vyrazili jsme dál po Rockies. Hned druhý den s námi vylezl na Peyto Lake.

Proto, když mě Zuzanka psala, že je Maťák v nemocnici, jsem si řekla: "No pobude tam a za chvíli je doma". Ještě jsme si se Zuzankou plánovaly, že až letos poletíme v listopadu do Čech, tak

bychom rádi jeli někam do teplých krajín alespoň na 14 dní a Zuzanka napsala, ze by rádi jeli s námi. To bylo dva dny před Pavlovým odchodem.

Je mi to moc líto.....jako vždy si teď člověk říká: "Měla jsem s ním strávit více času, měla jsem mu poslat to či ono....." ale bohužel - nic z toho člověk už nemůže uskutečnit! Je těžké připustit si skutečnost, že už toho či onoho kamaráda nikdy nevidíme.

Pavle, ani nevíš, jak často mi zní v hlavě písnička, kterou jsi zpíval se Zuzankou a kterou jsem měla tak moc ráda:

Trampská Mše

Už na potlachu zas, osadní oheň vzplál,
jak díkůvzdání, jak díkůvzdání.
Hned zastavil se čas, plamen si s námi hrál,
na malování, na malování.
Jak blázen maloval, z palety taškařic
po hvězdné pláni, po hvězdné pláni.
Všechno co život dal na listech kapradin,
je nyní k máni, je nyní k máni.

Oheň je oltář trampů,
totem je trampský kříž.
Za žádný z diamantů
s trampem ho nesměníš.
Oheň je oltář trampů,
potlach je trampskou mší.
Zní ze všech našich kempů,
jen hluchý neslyší.

Až jednou Pán Bůh sám s šerifem bude pít,
v nebeském kempu, v nebeském kempu.
Řekneš mu: "Vše, co mám, je jenom z ohňů dým"
prokletí trampů, prokletí trampů.
Nevěřim Ti Pane můj, odpusť mé rouhání,
že na nebesích, že na nebesích,
oheň nezaplane,
tak jako na stráních,
tam u nás v lesích, tam u nás v lesích.

Oheň je oltář trampů.....

Pavle, ať je Ti tam dobře, v tom nebeském kempu.....
Madla Khandl – Calgary

Jak jsme pochovali mládí v Texasu.

Duby nám červenaly a ve vzduchu byl cítit podzim. V kříži jsme něco pocítili a instinktivně jsme se dali do příprav vandru. Vzhůru na koně! Jede se do Texasu! Jeli jsme celou noc a dorazili na "naš flek" časně z rána. Tábor ještě spal. Jen pár ranních ptáčků sedělo a popíjelo kávu. Snad nic nevzbudí utahaný čundráky tak, jako trampský pozdrav. Kryté vozy dál přijížděly a v sobotu sto pět hlasů zpívalo trampskou hymnu. Růženka (TX), Bublina (BC), Štafa (BC) a moje maličkost, Tornádo od Dvou Potoků, jsme zapalovali oheň. Vzpomínka na kamarády, kteří už mezi námi nejsou. Bylo to hluboce smutné, kamarád Dan Dudlík (BC), zemřel před dvěma dny. Vloni jsme zde obdivovali ceny na celosvětovém potlachu. Letos obdivujeme rakev, kterou vyrobil Santana (IA). Je obložena fotkami mladých...promiňte, mladších trampů. Na podiu hraje Kvitko (IA), Hugo (BC), Hobo(CO), Šedivka (TX), Fifa (TX), Petko od Dvou Potoků a na banjo Rostík (ONT). Pivo dala domácí osada a tak se hrálo, zpívalo i tancovalo

dlouho do noci. Nevím, jak se může Texasu říkat "Stát osamělé hvězdy". Bylo jich tam plno, nejen na jevišti, ale i na nebi! Ráno se nám těžko vstávalo. Přesně v 11:11 tuče Montana (CO) pohřebním tempem do velkého bubnu. Tím vede šňůru brečících trampů do lesa. Pohřbíváme své mládí. Ale dětství rozhodně ne! Vedu již dvacet pět let doma jesle a ještě jsem nikdy nebyla svědkem takový bandy starších dětí, který se dovedou tak dokonale vyblbnout. Oblečený ve smutečních šatech, jsme s přehnanými gestama a dramatickýma výkřikama, pomalu kráčeli za Tondou(TX), Karlem(CO), Joem a Kostlivcem, kteří nesli rakev k hrobce.

Při Farářovo chvalořeči jsme měli co dělat, by jsme nezkazili vážnýho proslovu a nevypsrkli smíchy. Při písničce, "Mládí to naše zlaté mládí", naše hlasy se chvěly. Ale čím to? Soustrastí nebo třeba našema kašpařicema? Každý hodil hrst hlíny a kytičku do hrobu. Dál jsme to nevydrželi a byl slyšet řehot po celým "hřbitově". Řehot a "pop!", jak se otevřely flašky šampusu. Však jsme to mládí museli i zapít! Následující večery se náš kroužek vytrvalců menšil a menšil. Došlo i na nás, že zvedáme kolíky a balíme těch pár věcíček. Vzalo to celý den... Ale kdo z nás se může napít z číše či půllitru z trampský studny a hned nežízni po dalším loku? Ještě nám zbývalo pár dnů dovolený z r. 2007 a tak co s nimi... Jak nám ty svátky hrály do ruky! Po 27 letech manželství jsme poprvé, na Boží Hod, opustili tábořiště Coněvovo rodiny. Jako šípy, nás všech 6-odletělo a jsme dopadli do Seatlu, kde bydlí Petkův brácha Zdeněk s 29 letou dcerou, Emilkou. Vánoce nebyly ani tiché, ani bílé. Radostiplné, to ale určitě!

Mládí se museli hned vrátit do Větrného města. Ale my tři, Zdeněk, Petko a Tornádo, jsme nasedli do malého kamionu a vydali se na vánoční vandr, kam jinam než do Vancouveru... U Močálů jsme se díky videu, vrátili k potlachům v minulosti. Pogratalovali jsme si na to, jak jsme se ale vůbec nezměnili. Koukala jsem jakými jsme byli hrdiny! Na stanovišti byly opravdu...stany. Seděli jsme na špalkách a vařili na ohni. Co se do rucksaku nevešlo, jsme neměli. Šikovný klacek se stal vařečkou... Byl to skvělý nápad se na to dívat, i když třeba sladkohořká připomínka toho, co se zrovna odehrálo v Texasu. Druhý den a houpy hou, na vlnách se ferry houpe. Dovezla nás ke Kamarádům Ostrova. U Jiřinky a Pepy Rolových se i nassávalo a s kytarou navíc, pro Petka. Aleš s Maruškou a Ivo s Lídou a Milan za chvíli přijeli. Nám to tak ladilo, že struny těch kytar a jedny mandolinky nestačily přestat vibrovat mezi písničkama. Jedna melodie připomněla další. Naše hlasivky došly dříve, než trampský texty. Nebyl to zrovna svět'ák, ale světový, to jo. Zatímco jsme na ostrově pěli, ve Vancouveru se další akce rozhodla. Zase u Močálů. Dáša si plivla do dlaně a rozdala všem práci—aniž by na nás zařvala! Pět párů rukou udělá hold dosti pro malou osadičku. Jen co dorazili Pepa s Danou a Otík s Aničkou, sám Močál otevřel volnou zábavu obejkového potlachu. Místo aby jsme čuměli do plamenů, jsme si skvěle pochutnávali na dobrůtkách ze stolku. Chlebičky obložené, pomazánkové a jednohubky pikantní, slané, křupavé, nakládané, sladké...i tekuté. Večer nám utekl, plný žertování a smíchu. Tady je vidět, že vůbec nezáleží jak často se jerdeme, ani kde. Hlavně, že se máme rádi a se na sebe těšíme! Odletěli jsme domů a stačili jsme-blizzard- neblizzard, šampusem přivítat další rok. Šťastný.

Velký Ahoj, z Illinois, posílá...Jana Tornádo

Český Tramping a Německé Sudety.

Náhodou se mi do ruky dostal seznam trampských osad našeho kraje, kde jeden kamarád jmenuje trampské osady z válečných let 1940 – 1945 a nechápal jsem, jak se může někdo domnívat, že v oněch dobách tady mohl volně vegetovat Tramping. Je mi jasné, že mnoho lidí dodnes nezná zvláštní specifikum našeho nešťastného kraje, který byl ke konci války poničen nálety a později, díky odsunu, rozkrádání a následné devastaci celý zničen. Většina nových osídlenců se zde necítila doma a vše, co se nedalo odvézt, bylo zničeno. Město Sokolov mělo být dokonce po odsunu Němců zbouráno, zejména díky obrovskému poničení z amerického bombardování. Na jeho místě měl být hnědouhelný důl. Zbylo zde jen několik cest a silniček, vedoucích do prázdných vesnic a pustých polí a luk. Aleje ovocných stromů většinou končily u hromad kamení. Zůstala zde jen německá a po r. 1948 i česká jména na mapách.

Jméno našeho kraje - **Sudety** nejsou potupným německým názvem. Jde o starořímské a Keltské jméno zdejšího pohoří! Podle historika Tomáše Tyla je pojem Sudety poprvé písemně zachycen v díle slavného Alexandrijského geografa Claudia Ptolemaia v letech 166 - 178 po Kr. ve formě Sudeta óré, jako Sudeti montés (Sudetské hory či pohoří). V překladu se to pak nazývá – **Kančí hory**. Název Sudety, se však stal zprofanovaným, a po konci II.Světové války Čechy zavřezným, jako germanofilní.

Někteří mladší lidé se domnívají, že to zde bylo s trampingem v začátcích I. Republiky stejné jako v jiných částech země. Omyl! Celý tento kraj se nazýval **Egerlandem (Chebskou zemí)** a nežili zde prakticky žádní Češi! Tím byl vinen už středověk. **Němci osídlili Doupovské hory po porážce husitů ve 13.-14. století. Němečtí Křižáci pak zlikvidovali nejen husitské posádky v Maštově a Kadani, ale vyvraždili téměř všechno české obyvatelstvo okolních Doupovských hor až ke Karlovým Varům, kam se pak nastěhovali.**

Ale teď k Západočeskému (a chcete-li Sudetskému) Trampingu: Tramping v Západních Čechách za 2.světové války neexistoval, protože zde nebyli žádní čeští obyvatelé. Ti co tu před válkou bydleli po Mnichovském diktátu a následném německém zabrání pohraničí, byli v r. 1938 odsunuti do vnitrozemí. Po dalším obrovském odsunu již německého obyvatelstva po 2.světové válce, zůstala většina vesnic a městeček prázdná. V Karlových Varech bylo ke konci války zhruba na 150 Čechů, kteří zde byli zaměstnáni jako lékaři, čišníci, pekaři, údržbáři a podobně. To bylo samozřejmě ve strašném protikladu k německému obyvatelstvu a německým raněným vojákům, kterých bylo jen ve městě 7.května 1945 až na 85. 000. Do prázdných domů a usedlostí v kraji, se po jejich odsunu (r.1946) přistěhovali reemigranti z Rumunska, Maďarska, Slovenska, Polska a také Romové ze Slovensko-Maďarských hranic. První co zde bylo zcela zničeno, byly kostelíky, kapličky, Boží muka, hřbitovy apod. (Jak na svých cestách po republice závidím třeba Moravským vesnicím, že mohou mít

na kraji obce krásnou kapličku. Tady by byla ihned rozmlácená a rozkradená, což už se jaksí stalo součástí zdejšího novodobého folklóru). Po roce 1948 se začalo s JZD, ale ta se zde nemohla uchytit, protože nebyli lidé, ani domácí zvířata, a tak hrstka nových obyvatel sebrala co mohla a vesnice byly opět prázdné. Češi sem přicházeli buď jako „zlatokopové“ anebo jako kvalifikovaní dělníci za práci na uranových šachtách v Jáchymově, které byly od května 1945 pod Ruskou správou. V Jáchymově byli také zaměstnáni do r. 1948 němečtí váleční zajatci a potom političtí vězni. Hlavní velitelství jáchymovských dolů bylo v Karlových Varech a z Prahy ho řídil sovětský obchodní rada Volocho. Na Sokolovsku se po roce 1948 začaly rozšiřovat doly na hnědé uhlí a na Karlovarsku otevírat porcelánky. Protože hodně kvalifikovaného českého obyvatelstva přicházelo začátkem padesátých let z **Prahy a okolí**, bylo mezi nimi i hodně lidí odchovaných trampingem. Tady v tomto prostředí mohli díky novým možnostem jak v bydlení, tak i tehdy lepším platovým podmínkám (pohraniční příplatky), zakládat rodiny a svým dětem předávat zkušenosti ze svých znalostí trampingu. Proto, děti které sem přišly či se tu už narodily, začínaly po vzoru svých otců objevovat tramping ve svém okolí a zakládat nové osady. **Dá se tedy říci, že se v padesátých a šedesátých letech v Západních Čechách znovu narodil tramping!**

Některé kroniky se zmiňují o starších osadách ještě z první republiky. Hlavní zdroj informací na tohle téma je možno brát od **Boba Hurikána**, z jeho knížky „Dějiny Trampingu.“ Mezi nespočetnými jmény osad je možno nalézt i jména těch, co jsou z našeho kraje.

Mezi prvními je zmiňována osada **Kamarád**. Tato osada byla zřejmě první a tehdy jedinou trampskou osadou (r. 1933) u Karlových Varů. Měla kolem 10 členů, které vedl šerif Arna Krumhanzl. Osada Kamarád se v tehdejší německé záplavě hrdě hlásila ke svému češství a také dovedla zazpívat mnoho českých písniček. Se svými písničkami byli zdejší trampové známi široko daleko.

Pak je tu osada **Růžové Údolí**. Podle některých znalců, jmenovitě třeba Tonyho z Chodova, měla tato osada svůj camp v okolí Růžového vrchu nad Horním nádražím na pokraji Karlových Varů. To znamená, že osada Kamarád mohla být nedaleko. Jejich místo už se dnes bude asi těžko hledat. Jen se ví, že osada Růžového údolí byla založena v r. 1934 Mildou Kubíkem, jenž se stal populárním mezi lyžaři svými pomalovanými prkny. Milda také zastával úřad šerifa.

Za II. světové války v našem, tehdy většinou německy mluvícím kraji, nebylo žádných osad, to bylo českou trampskou záležitostí! Tady byly jen oddíly Hitlerjugend, ale český Tramping tu nebyl. Jen ve Varech byla na konci války hrstka nasazených Čechů a ti asi neběhali po lesích. Tady by je v každé německé vesnici stříleli jako vojenské zběhy, nebo uprchlíky z koncentračních táborů. V roce 1945 by je pak zastřelili jak Američané, tak i Němci. Abych se ujistil, zdali mám pravdu, obrátil jsem se na nejstaršího

dosud jezdícího trampa z našeho kraje Sigiho (1934) a zde jsou jeho slova:

Ahoj Franku !

Moc Ti toho asi nepřispějí. Ano byl jsem tu celou válku a máš pravdu v tom, že české pojetí trampingu je jedinečný, neváhám říci světový fenomén, který Němci neznají. A tady skutečně téměř žádní Češi nebyli. Smíšená manželství ano. V Hitlerjugend jsem nebyl, a protože mě na konci války bylo teprve deset let, tak si nevzpomínám, že by tu vznikly trampské osady. Ale vznikly tu skautské oddíly a to i v Božičanech, kde jsem žil a taky jsem byl členem do r. 1949. Stačil jsem se ještě stát rádcem a zrušili nás. Až v roce 1950 v Sokolově, kde jsem se učil v Chem. závodech, jsem se dostal k trampům. Na internátu totiž byli kluci z Prahy, kteří trampovali s rodiči i za války a založili na intru trampskou osadu s názvem Bonanza. Neměli jsme chatu. Jen jsme jezdili na náš plácek k Nové Vsi. To bylo na břehu Novoveského potoka mezi Stříbrnou a Šindelovou. Po vyučení jsme se rozutekli, a když jsem se vrátil po vojně na náš plácek, našel jsem jen ohořelé zbytky Totemu a zarostlé sedátka v trávě. Pak přišly jiné starosti (50 . léta). K trampování jsem se vrátil až po rozvodu v 70 letech. A to přes písničky. Ale to zase není až tak dávná historie.

Je rozhodně záslužné, že se někdo zaobírá historií Trampingu i v našich, jinak silně zanedbávaných končinách a držím ti palce.

Ahoj ! Sigi

K události hodné zaznamenání došlo 7. května, když generál Taylor z 1. pěší divize přijímal v Lokti u Karlových Varů kapitulaci velitele německých jednotek tohoto kraje, generála Osterkampa. Ten na kapitulaci listinu napsal jako místo kapitulace: "Elbogen (Loket), Sudetenland". Taylor přeškrtnul slovo Sudetenland a se slovy: "Neexistuje" napsal místo toho: "Czechoslovakia". L.F.Nykl.

DVD – 4. a 5. Celosvětový Potlach

Konečně byl dokončen videodisk z potlachu v roce 1998 na Bush River a druhý disk z potlachu v Coloradu 1993. Nebylo jednoduché dát dohromady materiál od deseti kameramanů (Kolman, Zvěřina, Bongo, Dáša a Močál, Cwak, Majka, Apač, Aleš, Myšák). V době konání nebyly k dispozici digitální videokamery a natočený materiál byl buďto na 8 mm nebo na VHS pásce. Analogové videopásky ztrácejí rapidně kvalitu s přibývajícím rokem a je jedno jakého jsou formátu. Je to teprve 9 let od potlachu na Bush River a 14 let od Colorada. Byl nejvyšší čas to předělat do digitálního záznamu ještě v přijatelné kvalitě. DVD má mít životnost 50-70 let a disk neztrácí nic na kvalitě mnohonásobným kopírováním. Pokud zrcadlovou stranu disku nepoškodíš na příklad otiskem prstů nebo třeba rozlitým kávičkou, tak by nemělo být obav, že nenahraditelný dokument ztratíš. Jestli máš přesto obavy, udělej si jednu archivní kopii, kterou si napřed přehraj a pak ulož na bezpečném místě. Každých 10 let DVD překopíruj na nový disk. DVD

disky se také prodávají ve kvalitě doporučené k archivování. Stojí aspoň dvojnásobek ceny, ale co by člověk neudělal, aby trampské děti měly na rodiče památku. Z dálky se vyhní levným diskům, jako je třeba Memorex. Doporučujeme značky Verbatim, Sony, Fuji, Ritec, TDK. Máš-li o disk zájem, dej vědět. Cena je ta samá jako za všechny ostatní naše disky – dobrovolný příspěvek na materiál a poštovné.

Aleš

Trampské videodisky

- 1 - Saperova Padesátka - květen 2002 - VCD
- 2 - Velrybářská Výprava 1999, VCD
- 3 - Vzpomínka Na Jirku Živného SVCD
- 4 - Potlach na Bush River 2002 SVCD
- 5 - Dlouhému Jirkovi je 50, SVCD, březen 2003
- 6 - Mušlárna 1990-1995, SVCD
- 7 - Vítání Jara na Ostrově 2003, SVCD
- 8 - Potlach na Squamish River 2003, SVCD
- 9 - Yukon River 2003, 400 km 170 trampů v lodích na Yukonu
- 11 - Vítání Jara na Ostrově 2004, SVCD
- 12 - Májový weekend na Tulameen River 2004, SVCD
- 13 - Videokronika osady Kamarádi Ostrova - rok 1990, DVD
Vítání Jara o Velikonocích 1990, Potlach K.O. v květnu 1990.,
Velký Vandr na Yukon v létě 1990 (Cassiar, Dempster Hwy)
Calgarský Potlach na Saskatchewan Crossing pod sněhem
- 14 - Události z videokroniky K.O. DVD obsahuje video z disků číslo 5+11+12
- 15 - Videokronika - Velký Vandr 2004, léto na Lowry Lake
- 16 - DVD Potlach na Bush River 2004, pořádala osada TPHB
- 17 - DVD Vítání Jara na Ostrově 2005, videokronika K.O.
- 18 - DVD Vzpomínkový táborák na Squamish River v dubnu Vandry s Kamarády Ostrova v červnu 2005, Big Doug kemp
- 19 - Teslin River 2005, 400 km na řece Teslin a Yukon. 75 trampů 12 dní v divočině nespoutaných řek (DVD)
- 20 - Videokronika let 1983-1994, Vítání Jara a potlachy na Weeks Lake, Sarita River, Squamish, Finley Creek
- 21 - Vandry s Lampou, DVD, soubor záběrů ze života Lampy
- 22 - Vítání Jara na Ostrově 2006, DVD, 25. výroční táborák se zapsal do dějin kroupami o velikosti naftalínu.

- 23 - *Vencovi je 65 - DVD. Oslava narozenin na boudě v horách za Princetonem nedaleko Link Lake v B.C.*
 25 - 7. *Světový potlach 2006 v Texasu, DVD*
 26 - 5. *Světový potlach 1998 na Bush River, DVD.*
 27 - *Vítání Jara na Ostrově 2007, DVD, Velký oheň na pláži*
 28 - *Potlach STO Vancouver 2007 v údolí Squamish River*
 29 - *Trampská svatba Toma a Světlany v srpnu 2007*
 30 - 4. *Světový potlach v horách Colorada v roce 1993-DVD*

Jedeš do republiky a sháníš nějaký dárek pro kamarády? Trampské video přiblíží naše vandrování a prostředí ve kterém trampujeme lépe, než sebedelší vyprávění. Cena za DVD disky je dobrovolný příspěvek na adresu uvedenou na první straně.

Stará čísla časopisu STOPA

Čas od času se nám někdo ozve se žádostí o starší číslo Stopy. Jako třeba včera kamarád, co byl na Teslinu. Rád by obdržel ta čísla co se zabývala výpravou na Teslin. Málo známá je okolnost, že na mnoha DVD od nás jsou přidány fotografie, písničky v MP3 a také časopisy Stopy. Stačilo mu tedy vzít disk „Teslin 2005“ a otevřít ho v počítači. Našel tam jak fotografie, tak všechny Stopy popisující Teslin. Na příklad DVD „Colorado 1993“ obsahuje Stopy od čísla 48 až po číslo 74. Tento systém archivování umožnilo vypalovací software Ulead Movie Factory 3.

Pokud na disku bylo místo, tak jsou soubory uloženy v sub-directory:

[\\ULEADMF\ULEAD_ARCHIVE\PERSONAL](http://uleadmf\ulead_archive\personal)

V krajním případě lze žádaný časopis dostat také přes eMail rovnou z redakce STOPY.

INTERNET

STOPA je také na WEBu a můžeš si ji stáhnout a natisknout i v barvě na této adrese:

<http://members.shaw.ca/stopa>

Napsal nám jeden kamarád, že Stopa na Internetu nemá ten správný formát k lehkému čtení. Je to postřeh naprosto pravdivý a je nutno dodat, že Stopa nebyla nikdy dělána pro Internet, ale pro vytištění na papír. Internet je využíván pouze pro snadnou a levnou distribuci. Předpokládá se, že čtenář si časopis stáhne a vytiskne, pokud možno v barvách. Nejlepší je tvrdší papír, kterému jsme říkali „čtvrťka“. Málokdo bude mít v tiskárně „duplexer“, který umožní oboustranný tisk. Lze to však obejít a tisknout jednu stránku po druhé (current page) a Stopa je pak oboustranná, v barvách a stačí jen slepit hřbet první a poslední stránky a dílo je dokonalé i v „polních

podmínkách“ domácnosti. Tvrdší papír (třeba 110 LB, normální má asi 24 LB) zabrání prosakování inkoustu na druhou stranu, speciálně tam, kde je ho větší koncentrace, jako jsou fotografie. Pokud by Stopa byla dělána především pro Website, tak by vznikly potíže s tiskem. Už jsi někdy zkusil vytisknout pár stránek z nějaké Webky? Nenajdou se dva počítače, co by to vytiskly stejně a bez problémů. Proto je Stopa ve formátu PDF a těmto těžkostem je zabráněno. Naším vroucným přáním je, abys časopis vytiskl a kopii vzal na vandr, na slezinu, na návštěvu a třeba udělal jednu extra pro kamarády, co ještě počítač nemají.

Další linky na trampské stránky:

<http://domov-trampu.home.comcast.net/>
<http://www.sdruzeni-avalon.cz/>
<http://atrey.karlin.mff.cuni.cz/~mj/songs>
<http://bierberry.com/>

Baron - Colorado
 Puchejř - Praha
 písničky
 Archiv písniček

KAMARÁD

časopis australských trampů je na Internetu !!

<http://www.kamarad-au.net/>

***

Všem kamarádům a přátelům Archivu trampské písně nabízím zdarma ke stažení nově upravené verze písní kamarádů v zahraničí - zpěvníky "Tam někde za mořem" - ve formátu PDF spolu s jednoduchou poslechovou verzí ve formátu

MIDI. Přidávám i nové písně, které jsem do zpěvníků ještě nazařadil.

<http://bierberry.homestead.com/storage.html>

Ahoj všichni,

Medvěd - Bierberry Publishing

***

Kamarádi a kamarádky,

po dvouměsíčním úsilí se mi podařilo "slepit" záběry, které natočilo několik kamarádů na podzimní slezině 2007 ve Fort Adamsonu v Texasu, když jsme "pohřbili naše mládí".

DVD je připraveno k vypalování. Budete-li mít zájem, pošlete mi eMail se svojí poštovní adresou a já vám disk pošlu.

Finanční příspěvek nechám na vašem uvážení. Bylo by dobré si uhradit poštovné, abych tolik nedoplácel...

Ahoj... Tonda, TX

lanhaus@gmail.com